

STOBIERSKIE DZIEJE

*Na terenie Podkarpacia
Jest tradycjom swoim wierna,
Wioską, która świetnie znacie,
A na imię jej Stobierna.*

*Pochodzenia nazwy owej
Tajemnica dzielnie strzeże
I do dziś nie wyjaśniono,
Skąd to słowo nam się bierze.*

*Można zatem dywagować,
Czy od „stu”, czy też od „brania”...
Ja zaś wolę przewertować
Jej historię – od zarania.*

*Tak więc o wsi- wzmianką pierwsza:
Tysiąc czterysta dziewięty,
Lecz zapewne nieco starszy
Jest stobierski nasz zakątek,*

*Duża wioską od początku
Na dwie części się dzieliła:
Jedna- była bliżej Łąki
I dziś „Dołem” się nazywa.*

*Z Nienadówką zaś graniczy
Drugi kraniec miejscowości.
Piękną nazwę odziedziczył,
Zwie się „Krzywe” – od..... krętości.*

*Gdy nie miała wioska jeszcze
Upragnionej swej świątyni,
Czy to upał, czy to deszcze,
Wierni szli z troskami swymi-*

*Jedni- do kościoła w Łące,
Drudzy zaś do Nienadówki.
Uciążliwe były srodze
Coniedzielne te wędrówki.*

*Na przełomie dwóch stuleci:
Piętnastego- szesnastego
(ach, jak czas ten szybko leci!)
wioska w rękach Rzeszowskiego!*

*Lecz właściciel, choć szlachecki,
O swą ziemię się nie troszczył,
Więc posiadłość tę Pilecki
Wnet do włości swoich włączył.*

*Później znów Stobierna cała,
Gdy baroku czas przypadał,
W nowe ręce się dostała:
Opaliński wsią już władał.*

*Czas to trudny był dla wioski,
Bo Stadnicki- czart wcielony-
Wciąż rozrabiał i beztrosko
Dręczył ludzi przerażonych.*

*Palił, grabił, torturował,
Nawet dzieciom nie przepuszczał.
Z Opalińskim też wojował,
Do Stobiernej się zapuszczał.*

*Kiedyś chłopów trzech zamęczył,
Gdy bezbronną wieś najechał,
Torturami ich udęczył,
Zabrał łupy i odjechał.*

*Wiek ponadto siedemnasty
Niesie inne złe wspomnienia:
To najazdy hord tatarskich
I kolejne straty mienia.*

*Raz po takiej ich wizycie ,
Tuzin domów ocalało,
Wielu zaś straciło życie,
Wiele rodzin ucierpiało.*

*W osiemnastym znowu wieku
Wieś dziedziców często zmienia,
Aż trafiła na człowieka,
Który wywiódł wioskę z cienia.*

*Wybudował na wzniesieniu
Stobierzanom kościół wiejski
I tak spełnił ich marzenie,
A nazywał się Grabiński.*

*Stał kościółek ów drewniany
Sto lat prawie pośród wioski.
Był przez wiernych uwielbiany,
Tu znosili swoje troski.*

*Lecz nieszczęście wielkie przyszło,
Bo świątynię pożar strawił,
Ale lud się tym popisał,
Że budowlę w rok postawił.*

*Nowy kościół pod wezwaniem
Panienczki Świętej Serca,
Konsekwował biskup zacny,
Dzisiaj święty: Józef Pelczar.*

*Dziewiętnasty wiek, niestety,,
Stał się czasem epidemii.
Żniwa ospy i cholery
Były spore na tej ziemi.*

*Ale czas ten, choć niełatwy,
Chwały wiosce dał niemało:
Oto okoliczna dziatwa
Pójść do szkoły może śmiało.*

*Początkowo była mała,
Bo zaledwie dwuizbowa.
Ksiądz Nyrkowski tu zadziałał,
Wkrótce więc stanęła nowa.*

*Drugą szkołę też nam jeszcze
Przed wojnami zbudowano,
Tę, co się na Krzywym mieści,
Dzisiaj „dwójką” nazywaną.*

*Dalej więc mijały lata,
Druga wojna, okupacja
I ten rok czterdziesty trzeci,
Ósmy lipca- pacyfikacja.*

*Egzekucji dokonano
Niewinnych było piętnastu,
Których potem pochowano
Pod Olszynką przy cmentarzu.*

*Ale przyszło wyzwolenie
I znów życie się toczyło
Ludzie uprawiali rolę,
Kultura się rozwinęła.*

*Działał teatr, chór kościelny
O czym gazety pisały,
Kwitło życie wśród sąsiadów
Dożynki się odbywały.*

*Stobierzenie przez lat kilką
Piękne szkoły zbudowali,
By uczniowie z całej wioski
swe talenty rozwijali.*

*W roku siedemdziesiątym siódmym
Wieś Stobierną odznaczono
Krzyż Grunwaldu drugiej klasy
Za waleczność jej wręczono.*

*Ale stobierzanie dalej
Rąk do pracy nie szczędzili
Rękawy więc zakasali,
Ośrodek Zdrowia postawili.*

*A potem przybyły jeszcze
Wodociągi, telefony,
Gaz i kanalizacja
No i drogi poprawione.*

*Także domów pięknych więcej,
Nowi ludzie przybywają,
Widać wioską się podoba
Bo tutaj się osiedlają.*

*W wiek dwudziesty pierwszy weszła
Piękna nasza wioska miła,
Więc Stobierna wciąż rozkwita
Bo w mieszkańcach tkwi jej siła.*

*Ale nigdy tu nie spotkasz
Zapomnienia o przeszłości.
Pamięć o stobierskich przodkach
Zawsze w sercach naszych gości.*

*Magdalena Nowak – maj 2004
Maria Skąła - lipiec 2005*